

Dubrovnik, 18/6 92.

Draga sestra!

Govorim res nij nikdar iz solan,
dokler živi, mara se učiti. Tako
me je tudi Nana podučila v
pisnu, ki sem ga ravno kar pre-
jel, da je bila moja dolžnost,
da sem ji pisal, tako sem se
vracal sem tuj iz Kranjskega.
Taki misli si govorim tudi Ti:
se ve, da sem jaz nasprotno
računal, ker pravijo, da je se
obljubil in dati preveč, kaj pa
se, obiskati iz daljnega, potem
pa se pisati. Naj bo Nana
hoče, danes me je prijela
volja, da pisem.

Nana mi piše, da je romala k sv.
Krvni na Laitku. Je li vzela de-
leba tudi sebi, ne govori, tudi ne,

Koliko časa je zamudila na nepotrebnih
pohi. Dosta je, da sedi namelana
z obročkom, o katerem se zdi člo
veliko težko govoriti in pripove.
Doveti, kdo da je. Bože, daj človeku
pamet! Da bodem tudi Ti verila,
imel sem vožajo po morji ves
čas naj slabejš, ki se je moreš
misliti. Zakasnili smo celi
dan, ker šele veliki ponedeljek
prišli na dom. Take velike
noči se ni kdaj, in se je fad
ves ne želim. Ina James
prav, da se norčuje z nami.
Lano bi mi bilo dober
pomisliti, da kdaj se dela
norca z drugimi, sam nos
ostave. Nana mi vsaj piše,
da je okreval toliko, da copet
hod zunaj. Koliko bo ona vesela
tega, ne vem! Da bi vsaj njega
sedaj pamet srečala!

Berem pa časopisih o silnem
deževju po svetu; pri nas pa
vedno suho in viharos.
Letos bom končali šola ego.
Daj, še oholi 20. Julija. Do
sedaj se še nisem odločil, ke
mo da pojdem na počitnice.
Imam a-barje v hiši, popravljajo
in snažijo; posem pride tistler
ali mizar ponacinjat pade,
nasadje pa se superirer, - Nana
bi mi rekel slovevski, ker
Inanda bulje enala. Ne vem,
kaj ste Vi vsi delali mej tem,
ko je deževala in stela voda
po ravnini? Gotovo so se
vse pošte potopile.
Tukaj nobene posebnosti,
vse ne starem.
Pejmi poravnave za sebe in svoje
~ ~ ~
trajaja
brak
4. name.